Anticatalanisme xenòfob - Marfull

Autor:
Data de publicació: 13-05-2019

Andreu Marfull i Pujadas. Arquitecte urbanista.

L'anticatalanisme és xenòfob, i a Espanya està present en el sistema institucional per raons de poder. Ho està des que Castella decideix, al segle XVIII, inventar-se la història d'Espanya a costa de faltar a la veritat, amb el vistiplau de l'Església inquisitorial, per crear l'imaginari èpic d'un fals passat mancat de tota glòria. Ho fa a costa dels pobles musulmà i jueu, i també a costa del passat català al servei de l'Imperi romà. Des de Castella es creen falsos llinatges, falsos herois i falses glorificacions de les icones de sant Jaume, la verge cesaragustiniana (el Pilar de Saragossa) i la mateixa Toledo. Castella s'apropia d'allò que no li correspon, ja sigui de les terres que ocupa com del relat històric original, en què el comte de Cortès, de la família imperial bizantina catalana, parent d'en Colom, posa les bases. S'inventa, així, l'imaginari del poder dels Àustries espanyols, que mai haurien governat Espanya. D'aquesta manera, es legitima l'ocupació peninsular i els monarques, junt amb una nova Roma radicalitzada, s'alien per imposar la cosmovisió cristiana inquisitorial. En el cas de l'Espanya borbònica, s'esborren poders antics, catalans, jueus i musulmans i el nou monarca es proposa així crear un patriotisme al servei de la seva empresa hostil. Resultat d'un poder il·legítim, des d'una perversió de l'autoritat castellana, i navarresa, borbònica, es crea un discurs xenòfob des de les pròpies institucions del poder intrús.

El 1714 hi ha un gir en la història humana. Des d'Europa es vença la fidelitat catalana al temple salomònic i es crea un nou ordre mundial. Des d'aleshores, es traça el destí de l'espanyolisme castellà imperial, anticatalà i xenòfob per necessitat. La maçoneria és el poder alternatiu, oposat al projecte del Vaticà amb el braç catòlic dels Borbó. Amb el temps, tot es transforma.

Al segle XXI, el discurs xenòfob reneix de nou, resultat de la transmissió malaltissa generació rere generació, abús rere abús, cop d'estat rere cop d'estat. L'espanyolisme castellà xenòfob és radical perquè neix d'una farsa, i des de la radicalitat manté el seu vigor, que ningú gosa aturar. L'exèrcit colpista, la monarquia intrusa i l'església patriòtica instal·lada als poders intrusos el mantenen viu. La política associada és la seva representació democràtica. Així, aquest poder recupera el discurs xenòfob quan tem no poder contenir la capacitat de rebel·lió interna, mentre estimula la debilitat de la denúncia internacional resultat, precisament, d'una història del poder manipulada. Per aquesta raó, quan el catalanisme expressa la seva identitat, i mostra el seu dret a la lliure determinació, com a poble, floreix la xenofòbia. Aleshores, practica l'abús i, en una era en què ja no es pot controlar la informació, comet l'error fatal. Els xenòfobs s'exposen al judici extern, perden la seva legitimitat i actuen motivats per la por. La xenofòbia mostra el seu rostre, i és ajusticiada. Els jutges són jutjats, i els assetjats, alliberats.

Mentir, violentar, amenaçar, condemnar i empresonar faltant a la veritat i a la justícia fonamental té conseqüències.